

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010340
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010340.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obž. J. U. stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm.b/ Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3.septembra 2015, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T 74/15 zo dňa 29.05.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T 74/2015 dňa 29.05.2015 bol obž. J. U. uznaný vinným zo zločinu krádeže § 212 ods. 1, 4 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. , na tom skutkovom základe, že

že dňa 26. 01. 2015 v čase od 07.15 h do 09.40 h po spoločnej dohode s doposiaľ nezisteným páchatelom v O., X., okr. L., vykonal krádež vlámaním do rodinného domu XXXX, ktorého výlučnou vlastníčkou je P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., X. XXXX tým spôsobom, že nezisteným spôsobom prekonali uzamknuté dvere vedúce do obývačky rodinného domu, z ktorého odcudzili 5 ks retiazok žltého kovu, 3 ks retiazok z bieleho kovu, 1 ks náramok na ruku zo žltého kovu, 1 ks náramok na ruku z bieleho kovu, 2 ks prstene zo žltého kovu, 6 ks prstene z bieleho kovu, 1 ks náušnicu z bieleho kovu, 2 ks prívesky zo žltého kovu, 1 ks náramkové hodiny zn. Olympia, 1 ks SD karta 512 Mb zn. SanDisk, 1 ks kľúč od OMV zn. VW Jetta, ev. č. DT XXX AT a bankovku v nominálnej hodnote 200,-Korún českých, pričom poškodili zabezpečovacie zariadenie zn. Ablotron, hlavné vchodové dvere a balkónové dvere vedúce do obývačky, čím spôsobili P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. , X. XXXX, škodu odcudzením vecí vo výške cca 2 291,-€ a škodu poškodením rodinného domu a zabezpečovacieho zariadenia vo výške 976,99 € a P. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., X. XXXX, odcudzením pánskej obrúčky zo žltého kovu škodu vo výške 120,-€ a spoločnosti Koliba, a.s., so sídlom Krivec 2663, Hriňová, odcudzením 1 ks kľúča od OMV zn. VW Jetta, e.v. č. L. XXX T.kodu vo výške 70,-€.

Súd obžalovanému za to uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, pričom výkon trestu odňatia slobody mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu troch rokov. Súčasne obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Tak isto uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. V neposlednej rade mu súd uložil aj trest prepadnutia vecí - 1 ks páčidlo, kovovú tyč modrej farby, ktorej vlastníkom sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smerovalo proti výroku

o uloženom treste, keďže prokurátor sa nestotožnil s rozhodnutím súdu ohľadom uloženého trestu obžalovanému. V tejto súvislosti poukázal na osobu páchatel'a, jeho kriminálnu minulosť a tým spojený účel trestu, ktorý podľa jeho názoru takýto druh trestu nesplní. Obžalovaný totiž nie je osobou prvýkrát trestanou, navyše jeho konanie bolo kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. Je síce pravdou, že došlo k rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a to tým, že pred hlavným pojednávaním bola uhradená škoda poškodeným, avšak nespochybniteľnou skutočnosťou zostalo, že obvinený bol 9-krát súdne trestaný, pričom vo veľkej väčšine práve pre majetkovú trestnú činnosť, totožnú s trestnou činnosťou, za akú bol obžalovaný postavený pred súd. Podľa prokurátora pri osobe 9-krát súdne trestanej nemôže byť predpoklad, že uloženie takéhoto druhu trestu, t.j. trestu na slobode, bude postačujúcim a to nehovoriac o prevýchove páchatel'a, ktorá zrejme už vzhľadom na jeho sústavné páchanie trestnej činnosti ani nie je možná, ale v danom prípade sa jedná už len o represívny vplyv trestu. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na § 34 ods. 4 Tr.zák. a konštatoval, že páchatel'ovi ukladaný trest by mal v sebe odrážať jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinnosti, ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. V prípade uloženia podmienenečného trestu obž. U. sa absolútne minie účel trestu účinkom, v jeho prípade nie je možné hovoriť o individuálnej prevencii, keďže predchádzajúce odsúdenia sa evidentne minuli účinkom. Z toho dôvodu prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátiť Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd vo veci sám rozhodol.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu sa písomne vyjadril k odôvodneniu odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen. Z vyjadrenia v podstate vyplynulo, že obhajoba sa nestotožnila s tvrdeniami prokurátora týkajúcimi sa uloženého neprimeraného trestu obžalovanému a súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje rozhodnutie. V tejto súvislosti obhajoba zastáva názor, že pri ukladaní jednotlivých trestov je tak potrebné prihliadať na skutočnosť, či konkrétny trest pri konkrétnom páchatel'ovi spĺňa všetky základné požiadavky účelu trestu. V tomto smere poukázala na § 34 ods. 1 Tr.zák., z ktorého vyplýva, že trestom sa podľa druhej vety prvého odseku vyjadruje aj morálne odsúdenie zo strany spoločnosti nad samotným páchatel'om a tiež nad jeho konaním. Tým je určená aj jeho funkcia. Samotným trestom sa v najväčšej miere postihuje páchatel' trestného činu, najväčší postih práv je postih práv týkajúcich sa jeho osoby, z čoho jasne vyplýva, že účel individuálnej prevencie trestu má prednosť pred účelom generálnej prevencie, nakoľko primárnym účelom je vyvedenie zodpovednosti a následkov voči odsúdenému, nie voči spoločnosti.

Ďalej obhajoba poukázala na ust. § 34 ods. 3 Tr.zák., že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaný žije spolu so svojou manželkou a mal.dcérou v spoločnej domácnosti a prípadný uložený nepodmienečný trest odňatia slobody by znamenal v značnej miere dopad práve na tieto osoby žijúce spolu s ním v spoločnej domácnosti. Medzi obžalovaným a jeho blízkou rodinou sa prerušia v nemalej miere vytvorené citové väzby, rovnako tak sa preruší pravidelný kontakt medzi ním a jeho rodinou a môže dôjsť k pretrhnutiu rodinných vzťahov. V tejto súvislosti obhajoba zdôraznila, že obžalovaný sa pred vynesení rozsudku nachádzal vo výkone väzby a práve týmto už bol zabezpečený postih na jeho rodinu a jemu blízke osoby a práve pobyt obžalovaného vo výkone väzby ho prinútil k uvedomeniu si závažnosti svojho konania a následkov z neho plynúcich, aby sa už v budúcnosti nedopusťil takéhoto druhu konania.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného J. U., ktorý bol v minulosti viackrát súdne trestaný a boli mu ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Tieto tresty však u obžalovaného dostatočne nesplnili svoj účel, ktorý sa ich uložením sledoval, t.j. hlavne uplatnenie zásady individuálnej prevencie, nevedli k jeho prevýchove a náprave a obžalovaný aj ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti. V tomto smere individuálna prevencia sa prejavuje v potrebe vytvoriť podmienky na prevýchovu odsúdeného, aby sa nedopúšťal viac trestnej činnosti, ale aby viedol riadny život v súlade so spoločenskými a právnymi pravidlami, čo však v prípade ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody nebolo naplnené. Je pritom nemysliteľné, aby predchádzajúca trestná činnosť sama o sebe nevnímajúc jej postavenie ako priťažujúcej okolnosti znamenala uloženia prísnejšieho trestu. F. obhajoba ozrejmila samotnú výchovnú funkciu trestu s konštatovaním, že podmienky a prostredie vo výkone trestu odňatia slobody má negatívny vplyv na osobu páchatel'a, čo sa jasne prejavilo aj v prípade Rastislava U., že práve ukladanie tohto druhu trestu u neho nedokázalo úplne splniť podstatu a účel samotného uloženia trestu. Jednoznačne výchovný vplyv je viditeľný v prípade podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, alebo podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, kedy sa odsúdený nachádza už v spoločnosti netrestaných osôb.

Podľa obhajoby práve uloženie podmieneného trestu odňatia slobody spolu s vykonaním probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, zároveň uloženie povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, zabezpečí skutočne dosiahnutie účelu trestu, ktorý sa jeho uložením sleduje na rozdiel od nepodmieneného trestu odňatia slobody s poukazom na prostredie, v ktorom sa obžalovaný bude nachádzať, resp. sa nachádzal. Je nepochybné, že v porovnaní s pasívnym (nepodmieneným) trestom odňatia slobody, ktorý často na odsúdených pôsobí demotivačne je probačný dohľad omnoho efektívnejšou alternatívou pri ukladaní trestov. Má na páchatelov resocializačný a reedukačný dosah, čomu pomáha motivačné a nenásilné správanie sa probačného úradníka k odsúdenému, ktorý má potom väčšiu ochotu a snahu pracovať na zlepšení svojho správania a tým skutočne splniť účel uloženého trestu. V tejto súvislosti obhajoba ďalej vysvetlila základný cieľ probačného dohľadu.

V závere odvolania obhajoba poukázala tiež na ust. § 34 ods. 4 Tr.zák., ktoré určuje, na ktoré skutočnosti má súd prihliadať pri ukladaní trestu páchatelovi. V tomto smere má obhajoba za to, že Okresný súd Zvolen v tomto prípade správne prihliadal na všetky okolnosti prípadu, nielen na okolnosti týkajúce sa bezprostredne spáchania predmetného trestného činu, ale aj na skutočnosti po jeho spáchaní a to že zo strany J. U. došlo k dobrovoľnému uhradeniu spôsobenej škody, rovnako tak vydal všetky veci, ktoré činom odcudzil, k spáchaniu činu sa priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Je nepochybné, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát trestaný, avšak od jeho posledného odsúdenia uplynulo takmer 8 rokov, čo jasne preukazuje, že z jeho strany došlo k náprave v jeho správaní a jednoznačne obhajoba nesúhlasí s tvrdením prokurátora, že na túto skutočnosť nemá súd pri určovaní trestu prihliadať. Vzhľadom na vyššie uvedené, obhajoba navrhuje, aby Krajský súd v Banskej Bystrici podané odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol ako nedôvodné.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí sa pridrižoval písomných dôvodov odvolania a preto navrhol, aby obžalovanému bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a aby mu bol uložený aj trest prepadnutia veci tak, ako bol uložený v napadnutom rozsudku.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že vo svojom vyjadrení podrobne popísal, prečo by bolo vhodnejšie uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, preto sa pridrižoval písomných dôvodov svojho vyjadrenia a v tejto súvislosti skonštatoval, že skutočne uložený podmienený trest obžalovanému s probačným dohľadom a povinnosťou podrobiť sa sociálnemu výcviku, je na dosiahnutie účelu trestu lepší, než uložiť obžalovanému nepodmienený trest vzhľadom na jeho sociálnu situáciu, rodinu a mal.dieťa. Samotné uloženie podmieneného trestu odňatia slobody predsa neznamená, že obžalovaný nebude potrestaný, v prípade, ak by sa v skúšobnej dobe neosvedčil, súd mu môže premeniť podmienený trest na nepodmienený. Z uvedeného dôvodu obhajca navrhol odvolanie okresného prokurátora v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť.

Verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, keďže o to požiadal.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že toto smerovalo len proti výroku o treste v neprospech obžalovaného J. U.. Okresný súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení. Z uvedeného dôvodu krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr.por. pokiaľ ide o správnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o uložení trestu obžalovanému, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. V tejto súvislosti konštatuje, že okresný prokurátor nenamietal správnosť skutkových záverov uvedených vo výroku rozsudku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil

jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por. V tomto smere sa krajský súd nestotožnil s námietkami okresného prokurátora, že uložený trest vzhľadom na osobu páchatela a jeho kriminálnu minulosť nespĺní svoj účel. Odvolací súd v tomto smere musí konštatovať, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadal na všetky skutočnosti, na ktoré zo zákona bol povinný prihliadnuť, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti nápravy a jeho pomery. Oproti prokurátorovi okresný súd správne pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho kriminálnej minulosti konštatoval, že naposledy bol súdne trestaný v r. 2007, pričom trest si vykonal v r. 2009 a od tej doby sa až na prejednávany prípad nedopustil trestnej činnosti. Okresný súd správne vyhodnotil aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa stará o výživu mal.dieťaťa. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s tvrdeniami obhajoby o lepšom dosiahnutí účelu trestu u obžalovaného a to uložením mu podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Z hľadiska individuálnej prevencie v danom prípade je zrejmé, že doterajšie nepodmienené tresty u obžalovaného plnili svoj účel len čiastočne, pričom správanie obžalovaného od r. 2009 umožňuje súdu vyvodiť záver, že obžalovanému je možné dať ešte jednu príležitosť k preukázaniu vedenia riadneho života. V prípade, ak obžalovaný túto príležitosť nevyužije, nemôže v budúcnosti od súdu očakávať žiadne dobrodenie. V takomto prípade by totiž potvrdil záver prokurátora, že na jeho osobu je potrebné pôsobiť už len represívnym trestom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd v súčasnej dobe konštatuje, že uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, so stanovením skúšobnej doby na 3 roky a uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe pri súčasnom uložení mu povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu považuje z hľadiska individuálnej tak generálnej prevencie za primeraný.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.